

Effects of Using a KWL Plus Teaching Technique on Critical Reading Abilities of Fifth Year Secondary Students

Nuttanit Yengmanit^{1*} and Petch Wijitnawin²

¹ Master of Education, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand

² Department of Education Thai Language Teaching, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand

* Corresponding author. E-mail: fedia.yengmanit1994@gmail.com

ABSTRACT

This research article aimed to evaluate effects of using a KWL Plus teaching technique on fifth year secondary school students' critical reading abilities by comparing the average score of critical reading abilities of fifth year secondary school students prior to and after learning by following the KWL Plus teaching technique, and comparing the average score of critical reading abilities of fifth year secondary school students between experimental and control groups. The target population was 80 students who studied in fifth year secondary school in the second academic year 2022 at Rattanasuksa (pseudonym), Prachaup Khirikhan province, Thailand. The students came from 2 groups, 40 students for each group. Both student groups were divided by using a purposive sampling method to experimental and control groups. The experimental group was taught following the KWL Plus teaching technique and the control group was taught through conventional teaching methods. Research instrument for collecting data comprised a critical reading test. The test was designed a multiple-choice test, 30 items. The instruments for the experiment were 6 lesson plans designed following the KWL Plus and 6 lesson plans designed through conventional teaching methods. Each lesson plan designed for a teaching session, comprised 50 minutes. The research was undertaken for 2 weeks, 3 sessions per week. Quantitative data were examined to check average score and standard deviation. Additionally, the results were analysis to check statistical significance by using t-test. The results of the study found that the average score of critical reading abilities of fifth year secondary students was higher than prior to the experiment at the 0.05 level of significance. And the average score of critical reading abilities of experimental group was higher than control group after the experiment at the 0.05 level of significance.

Keywords: KWL Plus Teaching Technique, Critical Reading Abilities, Fifth Year Secondary Students

ผลของการใช้เทคนิคการสอน KWL Plus ที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ณัฐนิช เยี่ยงมานิต^{1*} และ เพชร วิจิตรนาวัน²

¹ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

² ภาควิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

* Corresponding author. E-mail: fedia.yengmanit1994@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลของการใช้เทคนิคการสอน KWL Plus ที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่เรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอน KWL Plus กับกลุ่มที่เรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม ประชากรกลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนรัตนศึกษา (นามสมมุติ) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 2 ห้อง ห้องละ 40 คน รวมทั้งสิ้น 80 คน ที่ศึกษาในปีการศึกษา 2565 โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) ผู้วิจัยกำหนดให้นักเรียนห้องที่ 1 เป็นกลุ่มทดลอง และนักเรียนห้องที่ 2 เป็นกลุ่มควบคุม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus จำนวน 6 แผน แผนละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล จำนวน 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ รวมทั้งสิ้น 6 คาบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าเฉลี่ยสำคัญของความแตกต่างโดยใช้สถิติทดสอบ t-test ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอน KWL Plus มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบดั้งเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: เทคนิคการสอน KWL Plus, ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

© 2023 JSSP: Journal of Social Science Panyapat

บทนำ

การศึกษาถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างสมดุลท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกในยุคโลกาภิวัตน์ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21 ที่กำหนดให้ผู้เรียนจำเป็นต้องมีทักษะพื้นฐานคือ สามารถอ่านออก เขียนได้ และคิดเลขเป็น เพื่อใช้ทักษะพื้นฐานเหล่านี้ในการต่อยอดพัฒนาตนเองให้มีทักษะในการดำรงชีวิตสูงขึ้นตามระดับชั้นการศึกษา โดยการจัดการเรียนการสอนตามจุดหมายของการปฏิรูปการเรียนรู้ศตวรรษที่ 21 มีจุดมุ่งหมายสำคัญ คือการฝึกฝนให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดและมีทักษะการเรียนรู้ที่สำคัญและจำเป็นสำหรับการศึกษาดำรงชีวิต โดยเฉพาะทักษะการอ่าน ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะการแก้ปัญหา (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) การอ่านจึง

เปรียบเสมือนเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ ซึ่งวิธีการอ่านที่ถูกต้องเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี ทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวาง เพื่อให้นักเรียนได้รับข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด นักเรียนจึงจำเป็นต้องรู้จักอ่านแล้วต้องคิดพิจารณาแยกแยะ ประเมินข้อมูลหรือเรื่องราวได้ว่า มีความถูกต้อง มีเหตุผลน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด โดยเฉพาะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งการอ่านอย่างมีวิจารณญาณถือเป็นทักษะการอ่านขั้นสูงที่ต้องใช้สติปัญญาความรู้ ตัดสินใจเรื่องที่อ่านให้ถูกต้อง โดยผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาใคร่ครวญสิ่งที่อ่านอย่างพินิจ พิจารณาเพื่อตัดสินประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้ถูกต้อง (ทิทัมพร เตนโยธา, 2565) ประกอบกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความสำคัญอย่างยิ่งในโลกของข้อมูลข่าวสารยุคปัจจุบัน เพราะสามารถช่วยให้ผู้อ่านรู้จักวิเคราะห์ตรวจสอบ และเลือกรับข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้อย่างมีเหตุผล

การเรียนรู้ภาษาไทยที่ผู้เรียนไม่ชอบการเรียนรู้แบบอ่านและท่องจำ แต่ชอบการเรียนรู้ที่ได้คิดหรือลงมือทำด้วยตนเอง ถูกเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เนื่องจากปัจจุบันโลกในยุคโลกาภิวัตน์มีการแพร่หลายของอินเทอร์เน็ต ใช้งานกันอย่างกว้างขวาง เป็นผลสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการเรียนของนักเรียน (บุญเลี้ยง ทูมทอง, 2559) แต่สิ่งที่ครูผู้สอนและผู้เรียนควร จะได้รับการส่งเสริมและพัฒนา ก็คือ กระบวนการคิดที่ได้จากการเรียน ดังนั้นแนวทางสำคัญที่ผู้เรียนจะได้มีบทบาทและ สอดคล้องกับบริบทการเรียนการสอนจึงต้องมีวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตั้งแต่ในระดับเบื้องต้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาการคิด ร่วมไปกับการศึกษาเนื้อเรื่อง เพื่อให้การเรียนรู้เป็นไปตามที่ครูผู้สอนตั้งไว้ โดยครูผู้สอนต้องเน้นให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น รัก การอ่าน และเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียน คิด วิเคราะห์ ตามการเรียนรู้ได้ถูกต้อง เป็นไทย รู้จักรักชาติ ภูมิใจในชาติ ภูมิใจในไทย รวมถึงมีความสามารถในการเลือกรับและกลั่นกรองข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีเหตุผล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา ครูผู้สอนทั่วไปจะสอนเน้นแบบอ่านเอาเรื่อง ครูผู้สอนยังมุ่งเน้นให้ผู้เรียนพยายาม จดจำรายละเอียดของเรื่องที่ซับซ้อนและมีรายละเอียดค่อนข้างมาก ซึ่งไม่ได้เน้นให้เห็นความสำคัญของการอ่านอย่างมี วิจารณญาณแล้วยังก่อให้เกิดความไม่เข้าใจและความเบื่อหน่ายในการเรียนภาษาไทย รวมทั้งมีทัศนคติในทางลบต่อวิชา ภาษาไทยโดยรวมในที่สุด เพื่อให้เกิดความสมดุลในการจัดเรียนการสอน ครูผู้สอนต้องปรับรูปแบบการสอนที่เปิดโอกาสให้ ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง รู้จักคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์อย่างเป็นเหตุเป็นผล สามารถตั้งคำถามและตอบคำถามที่ตนเอง ต้องการทราบจากบทเรียนได้โดยการค้นคว้าและเลือกสรรข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ (วิจารณ์ พานิช, 2556) โดยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการอ่านขั้นสูงที่ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า เรื่องราวจากการอ่านได้ และเป็นการอ่านทำจำเป็นต้องได้ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างปฏิเสธไม่ได้ กาลเวลาเปลี่ยนไปจนก้าวเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงของ โลกในศตวรรษที่ 21 ที่เทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาท ทำให้การดำรงชีวิตต้องพึ่งพาเทคโนโลยีอย่างมาก จนกลายเป็นพื้นฐาน ที่สำคัญของชีวิตมนุษย์ในยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคการศึกษา การจัดการเรียนการสอนในรูปแบบเดิมที่เน้นการ ถ่ายทอดความรู้จากครูผู้สอนแต่เพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอต่อการสนองตอบต่อผู้เรียนซึ่งเป็นเด็กรุ่นใหม่ที่เกิดมา พร้อมกับเทคโนโลยี การใช้อุปกรณ์ต่างๆ Tablet, Smart Phone, VDO Game, Internet Game ต่างๆ ดังนั้นการนำ เทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนในยุคสมัยนี้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่เคยมีความหมายก็ กลับถูกมองข้ามไปพร้อมกับเทคโนโลยีที่เข้ามา

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการศึกษาเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผ่านการ ฝึกให้คิดเป็นลำดับขั้นตอน ทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านได้อย่างมีวิจารณญาณ เกิดการพัฒนาทักษะการคิด และช่วยให้นักเรียน สามารถจัดการทบทวนความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ KWL Plus เป็นเทคนิคการสอนที่ช่วยพัฒนาทักษะการคิด และการ อ่าน โดยให้นักเรียนสามารถจัดการทบทวนความรู้เดิมของตนเองและนำความรู้เดิมมาใช้ตามลำดับขั้นตอนคือ K : (What do I know) นักเรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน ฟัง ดู W : (What we want know) นักเรียนต้องการรู้อะไรจากเรื่อง ที่จะอ่าน ฟัง ดู และ L: (What I Learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไร ขึ้น Plus เป็นการเพิ่มเติมการทำแผนผังโน้ตสโน้ตเพื่อ สรุปเรื่องราวต่างๆ ที่นักเรียนได้อ่าน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลของการใช้เทคนิค KWL Plus ที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยมีวัตถุประสงค์ย่อย ซึ่งประกอบด้วย

1. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus
2. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus กับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีแบบดั้งเดิม

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณแบบกึ่งทดลองที่เก็บข้อมูลในชั้นเรียน (Quasi-Experimental Research Conducted In The Field) (Denscombe, 2017) โดยเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่เรียนด้วยเทคนิค KWL Plus กับกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมซึ่งออกแบบการวิจัยแบบ experimental and control group pre-test and post-test research design (Cohen et al, 2018) โดยประชากรกลุ่มเป้าหมายแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีการเก็บข้อมูลก่อนและหลังการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นประชากรกลุ่มเป้าหมาย (target population) คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องละ 40 คน รวมทั้งสิ้น 80 คน ที่ศึกษาในภาคการศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2565 สังกัดโรงเรียนรัตนศึกษา (นามสมมุติ) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ นักเรียนห้องที่ 1 กำหนดให้เป็นกลุ่มทดลอง (experimental group) และนักเรียนห้องที่ 2 กำหนดให้เป็นกลุ่มควบคุม (control group) ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) (Creswell and Guetterman, 2019)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล รายละเอียดมีดังนี้

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มทดลองโดยใช้เทคนิค KWL Plus และแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มควบคุมโดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม รายละเอียดมีดังนี้

2.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มทดลองโดยใช้เทคนิค KWL Plus มีจำนวน 6 แผน แผนละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที ใช้เวลาในการเก็บข้อมูล 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ รวมทั้งสิ้น 6 คาบ แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนสำคัญ ได้แก่ ขั้นเตรียมการสอน ขั้นการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus (ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนสำคัญ ได้แก่ ขั้นการศึกษาความรู้ (Know) ขั้นกำหนดเป้าหมายของประเด็นหรือหัวข้อที่ต้องการศึกษาค้นคว้า (What do we want to learn) ขั้นทบทวนความรู้ What did we learn และขั้นสรุปและเสริมสร้างความรู้โดยใช้ผังมโนทัศน์ (Plus)) และขั้นสรุปและประเมินผลการจัดการเรียนรู้

2.1.2 แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มควบคุมโดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม มีจำนวน 6 แผน แผนละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที ใช้เวลาในการเก็บข้อมูล 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ รวมทั้งสิ้น 6 คาบ แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนสำคัญ ได้แก่ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอนซึ่งมีกิจกรรมสำคัญคือการบรรยาย การตอบคำถาม การทำแบบฝึกหัดและนำเสนอหน้าชั้นเรียน และขั้นสรุปและประเมินผลการจัดการเรียนรู้

ภายหลังจากการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งสองกลุ่มแล้ว ผู้วิจัยได้นำไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม จากนั้นนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 3 คน เพื่อประเมินความถูกต้องและเหมาะสม ตลอดจนความสอดคล้องของตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและ

การประเมินผล แล้วจึงนำแผนการจัดการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่ม จำนวน 1 แผน ไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 29 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ ผลการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้พบว่านักเรียนบางคนยังสับสนกับหัวข้อการวิเคราะห์และโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ผู้วิจัยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วจึงปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้โดยระบุคำถามเพิ่มเติมเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนฝึกการพูดอธิบายเหตุผลประเมินข้อดีและข้อจำกัดในประเด็นที่อภิปราย

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ คำตอบที่ถูกต้องกำหนดให้ข้อละ 1 คะแนน รวม 30 คะแนน ผู้วิจัยสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณตามแนวคิดของ Woolfolk (2018) ซึ่งประกอบด้วย การประเมินความสามารถในการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า จากนั้น นำเสนอเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม และนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 3 คน เพื่อประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) เมื่อปรับปรุงแก้ไขภาษาให้กระชับ ชัดเจนตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ผู้วิจัยนำแบบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 29 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกับที่ได้กล่าวในข้อ 2.1 ผลการทดลองพบว่า แบบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีค่าความเชื่อมั่น (reliability) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.78 และค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 1.86-7.09

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยติดต่อขออนุญาตเก็บข้อมูลวิจัย นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครองนักเรียนที่เป็นประชากรกลุ่มเป้าหมายในครั้งนี้ ก่อนเริ่มดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย (Try Out) และการเก็บรวบรวมข้อมูล (Data Collection) ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามหลักจริยธรรมการวิจัย ผู้วิจัยเก็บข้อมูลของประชากรกลุ่มเป้าหมายเป็นความลับ และกำหนดใช้นามสมมุติแทนชื่อของนักเรียนทุกคนและชื่อจริงของโรงเรียน

3.2 ก่อนดำเนินการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยให้นักเรียนที่เป็นประชากรกลุ่มเป้าหมายซึ่งประกอบด้วยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตอบคำถามในแบบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้เวลา 30 นาที

3.3 ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเองตามแผนที่กำหนด โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนจริง ตามขั้นตอนย่อย ดังนี้

3.3.1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ใช้เวลา 1 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 6 คาบ ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ

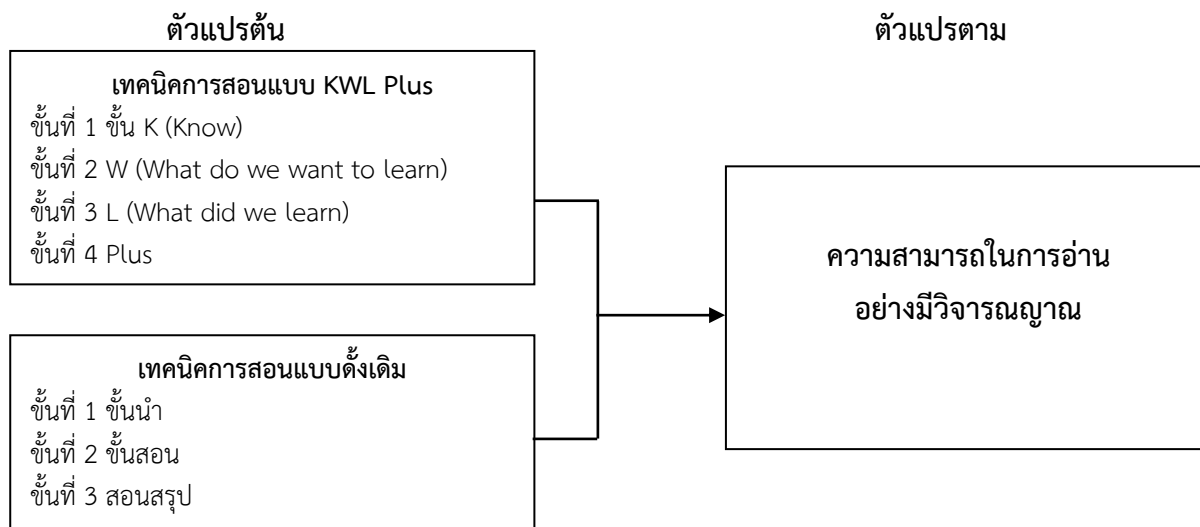
3.3.2 การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม สำหรับนักเรียนกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ 3.3.1 กล่าวคือ ผู้วิจัยดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ใช้เวลา 1 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 6 คาบ ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ

3.4 หลังการจัดการเรียนรู้จากข้อ 3.3 ผู้วิจัยดำเนินการโดยให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มตอบคำถามในแบบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้เวลา 30 นาที

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นโดยพิจารณาคะแนนความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนและหลังการทดลอง ตามเงื่อนไขของการใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test) โดยวิเคราะห์ค่าการแจกแจงความถี่ภายใต้พื้นที่ใต้โค้ง (frequency distribution) (Cohen et al., 2018) พบว่า ผลคะแนนดังกล่าวได้แจกแจงแบบปกติ (normal distribution) จากนั้น ผู้วิจัยคำนวณคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านเชิงอย่างมีวิจารณญาณระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง ด้วยโปรแกรม SPSS โดยใช้สูตรคำนวณ Dependent Sample t-test และ Independent Sample t-test

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอน KWL Plus (N=40)

ช่วงเวลา	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	ค่า t	sig
ก่อนการทดลอง	30	13.45	2.75	22.17	0.00*
หลังการทดลอง	30	26.05	2.31		

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าก่อนการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอน KWL Plus อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus กับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีแบบดั้งเดิม

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอน KWL Plus มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWL Plus กับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีแบบดั้งเดิม ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่ม	จำนวนนักเรียน	ก่อนการทดลอง		ค่า t ก่อนการทดลอง	Sig.	หลังการทดลอง		ค่า t หลังการทดลอง	Sig
		$\bar{X}$	S.D.			$\bar{X}$	S.D.		
กลุ่มทดลอง	40	13.45	2.75	-0.07	0.00*	26.05	2.31	2.61	0.00*
กลุ่มควบคุม	40	13.50	3.00			24.65	2.80		

* $P < 0.05$

อภิปรายผล

จากการประเมินผลของการใช้เทคนิคการสอน KWL Plus ที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 การอภิปรายผลการวิจัยสามารถจำแนกได้ตามวัตถุประสงค์ย่อย จำนวน 2 ข้อ ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ KWL Plus ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าก่อนการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอน KWL Plus อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งอภิปรายได้ว่า เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL Plus เน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้เป็นกระบวนการสอนอ่านที่มีบทสรุป และทำงานเป็นกลุ่มได้ แต่ละคนสามารถซักถามและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ญัตินันท์ ไม้พิมพ์ (2565) ได้ให้ความหมายของการสอนแบบ KWL Plus ว่าหมายถึง เป็นกระบวนการสอนอ่านที่มีบทสรุปเป็นการเขียนสรุปความ โดย K คือ นักเรียนรู้อะไร W คือ นักเรียนต้องการรู้อะไร L คือ นักเรียนได้เรียนรู้อะไรและ Plus คือ ขั้นตอนของการเขียนออกมาเป็นแผนผังความคิด และเขียนสรุปความจากสารที่อ่าน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัตินันท์ ไม้พิมพ์ (2565) ทำการศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ 2) พัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ผลการศึกษาพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 2) ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus อยู่ในระดับมาก

ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอน KWL Plus กับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอน KWL Plus มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับ การจัดการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งอภิปรายได้ว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเทคนิค KWL Plus ช่วยพัฒนาทักษะการคิด และการอ่าน โดยให้นักเรียนสามารถจัดการทบทวนความรู้เดิมของตนเองและนำความรู้เดิมมาใช้ตามลำดับขั้นตอนคือ K : (What do I know) นักเรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน ฟัง ดู W : (What we want know) นักเรียนต้องการรู้อะไรจากเรื่องที่จะอ่าน ฟัง ดู และ L: (What I Learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไร ขึ้น Plus เป็นการเพิ่มเติมการทำแผนผังโน้ตค้นเพื่อสรุปเรื่องราวต่างๆ ที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ ญัตินันท์ ปันปิน (2564) ทำการศึกษาเรื่อง ผลของการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการสอน

อ่านจับใจความโดยใช้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ที่มีต่อทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่มีทักษะการอ่านจับใจความหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบดั้งเดิมกลุ่มควบคุม ($M = 25.06$) ที่เรียนรูปแบบดั้งเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัยเรื่องผลของการใช้เทคนิคการสอน KWL Plus ที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอน KWL Plus ส่งผลให้นักเรียนเกิดทักษะการคิด และการอ่าน โดยให้นักเรียนสามารถจัดการทบทวนความรู้เดิมของตนเองและนำความรู้เดิมมาใช้ตามลำดับขั้นตอน คือ นักเรียนตรวจสอบหัวข้อเรื่องว่าตนเองมีความรู้เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องมากน้อยเพียงใด นักเรียนจะต้องถามตนเองว่าต้องการรู้อะไรในเนื้อเรื่องที่จะอ่านบ้าง ซึ่งคำถามที่นักเรียนสร้างขึ้นก่อนการอ่านเป็นการตั้งเป้าหมายในการอ่าน และเป็นการคาดหวังว่าจะพบอะไรในบทอ่านบ้าง นักเรียนสำรวจว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้างจากบทอ่าน โดยนักเรียนจะหาคำตอบให้กับคำถามที่ตนเองตั้งไว้จดบันทึกสิ่งที่ตนเองเรียนรู้ โดยการสร้างแผนภูมิรูปภาพความคิด และเขียนสรุปความหลังการอ่าน ทำให้การเรียนรู้ดำเนินไปอย่างเป็นระบบผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะการคิด และการอ่าน โดยให้นักเรียนสามารถจัดการทบทวนความรู้เดิมของตนเองและนำความรู้เดิมมาใช้ตามลำดับขั้นตอน

สรุปผลการวิจัย

การใช้เทคนิคการสอน KWL Plus ที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus นักเรียนมีคะแนนที่สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอน KWL Plus มีขั้นตอนและกระบวนการที่เป็นขั้นตอนทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง

การใช้เทคนิคการสอน KWL Plus ที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่จัดการเรียน KWL Plus กับกลุ่มที่จัดการเรียนรู้แบบดั้งเดิม พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มที่จัดการเรียน KWL Plus สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่จัดการเรียนรู้แบบดั้งเดิม เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญและได้ให้นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ ลงมือทำ อย่างเป็นขั้นตอน การประยุกต์ใช้เทคนิคการสอนดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้นครูผู้สอนควรฝึกฝนให้นักเรียนคิดพิจารณาในประเด็นที่อ่านอย่างรอบด้าน วิเคราะห์เจตนาของผู้เขียน แก่นเรื่องหรือสาระสำคัญ รวมทั้งประเมินข้อดีและข้อจำกัดจากเรื่องที่อ่าน ประสพการณ์และทักษะที่นักเรียนได้ฝึกฝนจากการทดลองในครั้งนี้ย่อมมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาการคิดในระดับสูงซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของการเรียนรู้สำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่ากลุ่มที่จัดการเรียนรู้แบบดั้งเดิม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ครูผู้สอนควรศึกษาขั้นตอนต่างๆ ของการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ในหน่วยการเรียนรู้สาระอื่น

1.2 กิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus เป็นการสอนเน้นทักษะการอ่านดังนั้น ครูผู้สอนควรเตรียมบทอ่านให้นักเรียนหลากหลาย น่าสนใจ และทันสมัย

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำวิธีการด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนระดับชั้นอื่นๆ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในระดับชั้นอื่น

2.2 ควรมีการวิจัยและพัฒนาการสอนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ในหน่วยการเรียนรู้อื่นๆ เช่น การเขียน การอ่านสรุปความ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรการพิมพ์แห่งประเทศไทย.
- ณัฐนันท์ ไม้พิมพ์. (2565). *การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. (การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- ณัฐภัทร ปันปิ่น. (2564). *ผลของการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ ที่มีต่อทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. (ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- ทิฆัมพร เด่นโยธา. (2565). ผลการใช้เทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญวิชาภาษาไทย และเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *วารสารหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*, 1(1), 32-40.
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2559). *ทฤษฎีและการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: บริษัท ทริบเพิล เอ็ดดูเคชั่น จำกัด.
- วิจารณ์ พานิช. (2556) *การเรียนรู้เกิดขึ้นอย่างไร*. กรุงเทพฯ: บริษัท เอส.อาร์.พรินติ้งแมสโปรดักส์ จำกัด.
- Cohen, L., Manion, L., & Morrison, K. (2018). *Research Methods in Education*. (8th ed). London: Routledge
- Creswell, J. W. & Guetterman, T. C. (2019). *Educational Research: Planning, Conducting, and Evaluating Quantitative and Qualitative Research*. (6th ed.). New York: Pearson Education.
- Denscombe, M. (2017). *The Good Research for Small-Scale Social Research Projects*. (6th ed.). London: Open University Press, McGraw-Hill Education.
- Woolfolk, A. (2018). *Educational Psychology*. (14th ed.). Essex: Pearson Education.

